

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam
ex Gen. II,17**

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 6.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](#)

bidinose vidit, quod arbor esset **לְטָאכֵל** טוב jucundissimis fructibus egregia, **לְעַנִּים** ipsi oculis & aspectui grauissima, נְחַמֵּר להשכיל i. e. ob defectum excellentissima intellectio[n]is desiderabilissima, seu, uti Arabs, fravis ad escam, grata aspectu, optabilis intellectu, nil plura morata, fervente intus concupiscentia, avide rapuit de fructu arboris ejus & comedit.

§. 6. A pravo horum verborum intellectu non multum recedit Josephus, existimans, fructus ejus virtutem ac vim habuisse augendi acumen ingenii, & solertiam ac prudentiam cogitandi, multumque conculisse ad percipiendam scientiam; Mulier enim inquit Lib. 1. Antiqv. Jud. cap. 2. p. 3. D. gustato arboris fructu, ciboque hoc delectata, etiam Adamo usum ejus persuasit, jamque se nudos esse sentiebant, atque de tegumento sibi despiciebant. Τὸ γὰρ Φυτὸν ἐξύπηρτο ναὶ διαβίας ὑπῆρχεν. Arbor enim acuminis & intelligentiae erat. Velut Sig. Gelenius vertit: arbori enim acuminis & cogitandi vis inerat. Consentunt Rabbini, qui eam sic denominari, referente Paulo Fagio in Parapbr. Onkel. Chald. Gen. III. 7. dicunt, quod vim habuisse accelerandi usum rationis, & liberi arbitrii. Nugantur enim homines primos creatos fuisse sine perfecto rationis uso infantibus similes; quae commenta etiam sua fecit Socinus, afferens, Adamum ignorasse vim arboris vita, priusquam ex arbore scientia boni & mali comedereret, Lib. de statu primi hominis p. 197. & Smalcius, Adamum, quid esset, nudum esse, antea scire non posuisse, adeoque in istar infantis vel pueri fuisse, Lib. de ver. & nat. Dei Fil. p. 61. Vel ut inter Ebraeos alios sentire dicit Johannes Mercerus, Ebraicarum literarum quondam Professor Regius Parisiensis, Reformatus; prelectionibus suis in Genesim p. 50. huic arbori inditam eam vim fuisse, ut mentem acueret, & excitaret ad bonum sciendum, & ex adverse malum, ut etiam supra citata explicitant Thargumim. (Unde Ophitatum quoque delirium, quod serpens homini autor fuerit scientiam adipiscendi.) Rob. Bellarminus Lib. de grat. primi hom. cap. 17. tradit, Damascenum dicere, Arborem scientia boni & mali vocatam, quod afferret cognitionem propria naturae, adultis & perfectis uilem, rudibus autem, imperfectis & ad concupiscentiam pronis inuilem & noxiham, & ideo Adamo adhuc imperfecto prohibitam fuisse. Verba

ex

ex Lib. 2. de O. F. cap. II. ita habent: Ξύλον τὸ γινώσκειν καλὸν καὶ
πονηρὸν οὐκληται, ἡ δὲ δύναμις ἴδιός γνωσικὴν τοῖς μεταλαμβά-
νοσι τῆς ὀικείας Φύσεως, ὅπερ καλὸν μεν τοῖς τελείοις, κακὸν δὲ
τοῖς αἰτελεστέροις ἔτι, καὶ τὸν ἕΦεον λιχνοτέροις, ὥστερ σφρεσ-
τροφὴ τοῖς ἀπαλόις ἔτι καὶ δεσμώνοις γάλακτος: η δὲ ἀπό-
τειραν τια καὶ δοκιμὴν καὶ γυμνάσιον τῆς τὸ αὐθεότερον υπακοῆς.
Quapropter & lignum scientia boni & mali dicitur, aut quia virtutem
donabat cognoscenda proprie natura, quod quidem bonum erat perfe-
ctis, sed malum infirmioribus & adhuc ad concupiscentiam proniori-
bus, quemadmodum solidus cibus adhuc debilibus & latte indigenti-
bus: aut proper experientiam quandam, probationem & exercitium
obedientie hominis. Quæ omnia si vera essent, sapientiores omnino
& prudentiores post lapsum Protoplasti, quam ante fuissent eun-
dem.

S. 7. Verum quam male & periculose verba ista intellexerit Eva, etiamnum deplorat ac sentit miser orbis. Mentitus erat
ὁ πλανάκης serpens antiquus & vere sophista, cum efficaciam il-
lam ab arbore scientiae boni & mali sperare jussérat, & sub grandis
boni specie pollicitus erat Protoplasis, quod per esum perventuri
essent non ad quamcunque boni & mali scientiam, sed omnino tan-
tam, qua eminenter sicut Deus. Nihil enim ex esu fructus vetiti e-
os accepisse, sed potius omnia, quæ habuerant, suo & totius Huma-
ni Generis damno, non nisi θεανθράπος λύτρω reparabili, perdi-
disse vox Dei docet, cum miseratus eos cap. III. 22. diceret: Ecce
Adam quasi unus ex nobis factus est. Nam hoc macinabatur ser-
pentis consolatio, ut non solum majora non conferret, sed & acquisi-
tis nudaret, & destitutos ab his, quæ habebant, ostenderet, ait Chryso-
stomus Hom. 16. in Genes. Quorum enim sapientissimus rerum con-
ditor hanc arbori indidisset vim, si hominibus tantæ virtutis, tanti-
que beneficii fructu vesci sub horribilis poenæ incursu periculoso
fuisset prohibitum? Ecquid ad Sapientiæ potentiaqve divinæ decla-
rationem attinebat, vim scientificam boni & mali fructui arboris
alicujus inserere, cum jam ante animis hospitum paradisiacorum
pulcherrima sapientiæ sufficientis lux efficienter abundantanterqve es-